

Virgöl 30 Mart

2019-03-30 15:47:27

Ne yapacağımı düşünerek hiçbir şey yapmamayı becerebiliyorum. Düşünmek yapmaya bir *bağışıklık* sağlıyor.

Herhangi bir şeyden uzak kalmak birkaç hafta kadar iyi geliyor ama sonra onun yerine *beni darlayan* başka şeyler buluyorum. Temel *itki* aynı olmalı, buradaki *sorunu* bulmam lazım.

Belki de sorun yoktur gerçi, bu hayatın bir parçasıdır. Twitter iptilası bittiğinde, Instagram başlıyordur, o bittiğinde başka bir şey. Ne yapmayacağım ile uğraşmak yerine, ne yapacağım ile uğraşmak daha iyi olabilir. *Yapmam gerekeni neden yapmıyorum?* diye düşünmek.

Tembelliğin bir suç olduğu fikrini bırakalı daha çok çalıştığımı farkettim. Tembellikten suçluluk duymadığımda daha çok çalışıyorum veyahut. Kaçmak istediğimde kucağımı açmış sayısız *boş iş* beni bekliyor, yazı da bunlardan biri belki, belki de yaptığım *en anlamlı iş* ama kaçmak ihtiyacı oluştuğunda, kaçmamak çok zor.

İmkanları yok edebilirsiniz, Twitter'ı kapatmak mümkün, Instagram'ı hiç açmamak falan. Ama o zaman da bunların yerine başka faaliyetler bulmak zorunda kalıyorum. Yine çalışmıyorum, sonunda sıkıldığım ile kalıyorum.

Bir ağacı kurutmak isteyen yerine başka bir ağaç diksın demiş. Bunu sevgilisinden ayrılanlara çok söyledim ama o iş öyle kolay olmuyor. Her ağaç her toprakta tutmuyor, her tohum her gönülde yeşermiyor, bazı zamanlar oturup, bırakmadığımı kabul edip, her neyse bedelini ödemek gerekiyor.